

CAPUT LXII.

SUMMARIUM.

- 1 Statutum excludens forenses ab acquisitione stabiliū non comprehendit filios nec descendentes; Non impedit quin forensibus alimenta relinquuntur num. 2.
- 3 Fiscus dumtaxat exceptionem forensitatis opponit.
- 4 Subditi à Principe alienari non possunt. Et de ratione num. 5.
- 6 Feudum sine domini assensu regulariter alienari non potest. Fallit ut num. 7. Amplia etiam ex causa alimentorum num. 17. In dotem ex causa necessitatis dari potest num. 18.
- 8 Locatio ad longum tempus est species alienationis.
- 9 Vassallus ad longum tempus sine domini assensu feendum locare non potest. Rem, quam in feendum recognoscit, non potest in emphyteusim concedere num. 12.
- 10 Assensus domini in locatione feundi ad longum tempus cur requiratur.
- 11 Fideicommissi bona seu majoratus ad longum tempus locari non possunt.
- 12 Subinfeudatio sine domini assensu fieri potest; Ut valeat tria requiruntur num. 14.
- 13 Emphyteuta non potest rem emphyteuicam aliis concedere sine assensu domini.
- 14 Filius patri, & e contra, alimenta præstare concurrunt.
- 15 Jure datoris resoluto, resolvitur jus acceptoris. Declara ut num. 20.

Sicut statutum de prohibita alienatione in forenses & non impedit quominus filii, & descendentes etiam in stabilibus eorum parentibus, & ceteris ascendentibus succedant, Bim. consil. 385, num. 19, Peregr. consil. 4, num. 3, & consil. 120, n. 1, lib. 5, Rim. jun. consil. 15, n. 3, & consil. 705, n. 18, cum adductis per nos allegat. 52, num. 1, ubi decisio Senatus Mantua, & allegat. 110, n. 5, lib. 3, Joan. Franc. Andr. controv. 271, n. 15, & controv. 273, num. 1, tametsi ipse in utraque contrarium inutiliter sustinere contendant, & scriptis in eadem causa, allegat. nostra 52, lib. 3, in qua Senatus editit contra Andreolum decisionem impressam apud nos, post dictam allegat. 52, lib. 3.

2 Ita nec impedit quominus alimenta forensibus & inspecta eorum paupertate reliqui possint, Leoncill. de privileg. pauper. 164, n. 2, part. 2, Gratian. discept. 735, num. 18, & 19, animadvertisit hic sub num. 1. Quam quidem forensitatis exceptionem fiscus & dumtaxat opponere potest, ut comprobant cumulati per nos, allegat. 52, num. 8, & ibi Senatus in decisione in princ. & allegat. 110, n. 8, & seq. lib. 3, Rota in Ferrariens. manutentionis 14, Janii 1641, Priorano, & in Bononien. Primo geniture 26, Maii 1656, s. non obstant, vers. Solus fiscus Bichio.

Contra eorum voluntatem subditi à Principe alienari & nequeunt, ut post alios tradit Auctor hic num. 2, Spad. consil. 54, num. 41, lib. 1, Mart. consil. 182, num. 2, & 7, ea ratione quia domini inferiores ita vexant subditos, ut ab illis etiam & sanguinem extorquent vix dimittendo eisdem spiritum precarium, Ruger. consil. 49, num. 40, 41, & 42, Surd. consil. 323, num. 1, & 2, Bardellon. consil. 111, num. 27, Tondut. var. resolut. civil. 91, num. 4, & seq. ubi num. 8, subjungit quod sub-

diti possint invitati cum universitate Castrorum alienari.

Feudum sine assensu domini regulariter alienari & non potest, ita ut alienatio feudi aliter facta ipso jure nulla existat, Georg. Mund. consil. 5, num. 24, lib. 1, & consil. 16, num. 27, & seq. 56, & 60, lib. 2, ubi quod etiam assensus agnitorum requiratur dixi allegat. 15, num. 19, & allegat. 39, num. 5, lib. 2, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 115, n. 1, & 4, Staibani. jun. resolut. 12, n. 2, ubi tamen loquitur secundum constitutiones Regni Surd. consil. 115, ex num. 18. Andr. Censal. consil. 6, num. 13, Capyc. Galeott. controv. 16, num. 28, lib. 2, ubi quod fortior est prohibito alienationis feudi, quām rei fideicommissio subiecta, Rot. decis. 93, num. 65, part. 5, recent. & in Brixien. feudi 1, Julii 1592, num. 12, Pamphilio, impressa apud nos post allegat. 18, fol. 338, lib. 1, & allegat. 26, num. 1, fol. 476, Altograd. consil. 8, n. 9, & 10, lib. 2, Novar. de gravam. Vassall. 83, n. 10, tom. 3, Rot. coram Buratt. decis. 206, num. 23, Rub. ad decis. 131, num. 203, & num. 404, part. 8, & decis. 100, num. 3, & 18, part. 9, tom. 1, recent. Merlin. Pignatell. controv. 8, num. 12, & controv. 59, num. 15, cent. 2, cum adductis per Auctorem hic n. 3. Istud tamen intelligitur de alienatione perpetua, feuda enim temporaliter sine assensu & per possessorem alienari possunt, & durante vita ipsius feudatarii, Laruth. de feud. p. 12, dilucidat. 85, sub n. 1, vers. Primō feuda, Giurb. observ. 36, num. 5, & admittit Auctor hic num. 8, & 9, Fulgin. de emphyt. tit. de alienat. quæst. 1, num. 300.

Unde cūm locatio ad longum tempus species alienationis & reputetur ex cumulatis per Rot. decis. 26, n. 3, part. 2, divers. Spad. consil. 166, n. 3, lib. 1, Giovago. consil. 27, n. 2, lib. 2, Clar. in §. emphyt. qu. 19, Cavaler. decis. 115, n. 2, & decis. 14, num. 16, & 17, & num. 35, part. 6, recent. Altograd. consil. 5, n. 9, lib. 2, Palm. consil. 43, n. 26, in fine, & 27. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, cap. 50, n. 24, Boer. decis. 234 per totam, Antonin. de Marin. resolut. 341, num. 10, & 11, lib. 1, & resolut. 31, num. 9, lib. 2, Mart. consil. 113, n. 34, Barbos. de univers. jur. Eccles. lib. 3, cap. 30, n. 30, Clar. in §. feendum qu. 35, num. 1, in fine, cum adductis per Fulgin. de emphyt. tit. de alienat. q. 1, num. 75. Ideò Vassallus ad longum tempus & feendum sine domini assensu locare non potest ex traditis hic n. 4. Peregr. de fideicommiss. art. 40, n. 118, Cavaler. dicta decis. 115, j. totam, Sperell. decis. 120, num. 60. Cum animadversione tamen, quod assensus non requiratur ad effectum & ut dominus in concessionē feudi ad longum tempus præferatur, sed ad alios juris effectus, ex quo repugnat quem esse ejusdem rei dominum, & conductorem, ut post alios comprobant Cald. de extinct. emphyt. cap. 40, num. 40, & seq. & num. 50, Nig. de laud. qu. 40, art. 2, num. 40.

Idem quoque militare, quoad fideicommissa, majoratus & primogenituras, subjungit Auctor hic num. 6, & 7, quod nimur boni ipsius subiecta nequeunt ad longum tempus locari, Joseph. Ludovic. decis. Lucen. 64, quam allegat, & sequitur Laurent. Ursell. concl. 84, numer. 98, in verbo alienatio Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 3, n. 47, Quamobrem Vassallus & rem, quam in feendum recognoscit, alii in emphyteusim concedere nequeunt, ut præter his adductis num. 5, comprobant Manent. decis. 29, num. 12, Bardellon. consil. 42, num. 14, Cyriac. controv. 82, num. 9. Subinfeudatio & tamen absque domini assensu de jure fieri permittitur, Rosenthal.

Observationum de Alimentis Cap. LXIII.

111

CAPUT LXIII.

SUMMARIUM.

- 1 Minorum stabilia alienari non possunt nisi cum solemnitatibus.
- 2 Minor alienata per ipsum sine solemnitatibus recuperare potest; Rem nulliter alienatam recuperat cum fructibus numer. 5. Non solum à die litis contestatæ, sed etiam initii contractus num. 6. Læsus restituunt adversus contractum cum solemnitatibus gestum num. 12.
- 3 Contrahens cum minore non adhibitis solemnitatibus non recuperat melioramenta. Declara ut num. 4.
- 4 Qui per seipsum facere non potest, nec alteri facienti consentire poterit.
- 5 Contractus à minore gestus sine auctoritate curatoris est nullus.
- 6 Curator bona minorum alienare non potest sine decreto judicis.
- 7 Juramentum supplet solemnitates in contractu minoris.
- 8 Habilitatus minor ad contrahendum cum auctoritate judicis non tenetur contrahere.
- 9 Solemnitates in contractu minorum etiam utili requiruntur. Sed contra num. 14.
- 10 Pecunia sunt de illis rebus quæ servando servi non possunt.
- 11 Pecuniarum in consumptione decretum non requiritur. Fallit ut num. 17.
- 12 Molendina minorum an possint alienari sine solemnitatibus.
- 13 Pecunia sub legato mobilium continetur.
- 14 Inorum bona immobilia sine decreto jucundis, causâ, ceterisque solemnitatibus à jure requisitis distrahi nequeunt ex infinitis hic sub num. 1. per Authorem cumulatis: alios recensent Thomas. de tutor. & curat. titul. 18, num. 10, & 11, Buratt. decis. 410, num. 5, & seq. Franc. Baron. de effect. minor. art. 2, numer. 7, & effect. 3, Thomat. decis. Macerat. 67, num. 13, ubi quod de causâ aliunde, quam ex assertione minoris constare debeat, Sperell. decis. 16, num. 26, decis. 115, numer. 30, dixi allegat. 12, n. 52, fol. 206, lib. 1, Spad. consil. 232, num. 21, lib. 2, Joan. Baptista Silvatic. consil. 44, num. 15, Merlin. decis. 444, num. 1, & decis. 646, num. 1, & decis. 775, numer. 19, & decis. 535, num. 1, & per totam Manent. decis. 7, num. 1, & seq. Joan. Franc. Andreol. contr. 3, num. 6, & controv. 136, n. 10, & controv. 296, n. 7, ubi quod nec possit se dotare minor, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 91, n. 8, ac per totum Bardell. consil. 58, num. 20, Rot. decis. 36, num. 65, p. 5, & dec. 260, n. 3, p. 6, & decis. 119, n. 5, part. 7, recent. A Coft. de privileg. credit. regul. 1, ampliat. 1, n. 5, Olea de cels. jur. tit. 2, quæst. 1, n. 1, & 2, Leoncill. de privileg. pauper. 258, num. 1, part. 2, Rota apud Pacific. de Salvian. decis. 289, num. 31, & seq. Rot. apud Pic. ad statut. urbis decis. 60, num. 13, & sequentibus & num. 31, Thesaur. quæst. forens. 75, num. 1, & per totam lib. 4.
- Prædicta vero conclusio usque adeò vera præexistit, ut nimur in alienatione rerum, immo

2 immobilium minoris requirantur solemnitates, + quod contractus aliter initus non valeat, & ipso jure irritetur, resque ipsa à quolibet possessore vindicari poterit etiam per eundem minorem, perinde ac si non præcessisset illius alienatio.

Bim. conf. 37, n. 21, & 22, & conf. 145, sub n. 41, & 42, Galganet. de tut. lib. 3, qu. 60, n. 20, Rot. decif. 200, per totam, part. 4, divers. Rot. decif. 177, n. 16, part. 7, recent. Buratt. decif. 557, n. 2, ubi quod sit in electione minoris vel agere contra emptores, aut eorum haeredes, vel contra tutorem, & decif. 814, n. 1, & 2, ubi quod minor rem nulliter alienatam recuperare etiam absque refusione pretii, ubi non appetet effectus locupletior, quod probare debet contrahens cum ipso minore sine solemnitatibus, Duran. dec. 18, n. 27, Sperell. decif. 154, n. 55, & 56, ubi idem replicant Capic. Galeott. controver. 40, à n. 15, lib. 2, Marefot. variar. resolut. 68, num. 8, lib. 1, Intrigl. conf. 28, à n. 72, Franc. Baron. de effect. minor. atat. 3, n. 249, & seq. & prius n. 237, A Costa de privileg. credit. regul. 2, ampliat. 1, num. 6, & seq. ubi quod nec pretium restituere teneatur, nisi versionem empor probaret, quando scilicet sine solemnitatibus cum minore contraxit, Olea de cess. jur. tit. 2, qu. 1, n. 9, & 10, Pig. rubr. 90, n. 15, & rubr. 91, n. 27, Cacheran. decif. 171, num. 9, Hodier. ad Surd. decif. 179, num. 9, Hodier. ad Surd. decif. 29, n. 4, & 5, Gonzal. ad regul. 8, Cancellar. gloss. 56, n. 98, Sperell. decif. 155, n. 67.

Non negamus tamen, quin adsit casus, in quibus etiam cum minore bona fide sine solemnitatibus contrahatur, nec propter ea à contrahente cum ipso fructus restituuntur, nisi à die litis contestata, & plures recensent Author hic num. 6, vers. Item ex eo, & vers. Vera itaque. Bec. conf. 95, sub num. 15, vers. Secundo suffragatur. Gam. decif. 311, sub n. 1, vers. Quod tamen procedit. Sperell. dicta decif. 154, sub numer. 76, vers. Ubi id limitat. Ofasc. decif. 160, num. 9, & seq. ubi tamen refert, quod Senatus contrarium decreverit, nimurum quod bona fides nequeat concurrere in contrahente cum minore. Ideoque proprietatem à minore acquisitam cum fructibus restituere obstringitur, Gratian. decif. 234, numer. 27, & seq. ubi quod stante bona fide emporis à minore non tenetur restituere fructus nisi extantes, vel quantum locupletio evaserit, Gabr. conf. 33, numer. 6, & seq. lib. 1, ubi in contractu minoris nullo, in quo tamen decretum judicis interveniat, Ruin. conf. 91, n. 6, lib. 5, ubi quod emens bona fide à falso tutore lucretur fructus. Quos allegat, & sequitur Thomas. de tut. & curat. tit. 19, n. 246, fol. 283, ubi tamen vers. Si lex resistat, contrarium concludit, quod scilicet in alienatione rei minoris & Ecclesiæ, res omnino cum fructibus indistincte restitui debet, Franc. Baron. de effect. minor. atat. 3, n. 236, latè Rot. decif. 212, ex n. 13, p. 7, recent. ubi quod alienationi rerum minoris non affusat jus, non autem resistat, & ideo contrahens cum minore nulliter cum falso labore, fructus ante item contestatam & declaratam nullitatem lucretur, ex quo juris & facti errore ducitus cum minore nulliter contraxerit & prius decif. 320, sub n. 4, p. 2, recent. & coram Buratt. decif. 714, num. 6, 7, & 8.

Bona minoris immobilia absque causa, solemnitatibus, & deereto judicis, quemadmodum diximus alienari nequeunt, alias alienatio irrita censetur, cum declaratione quod istud procedat sive ipse minor alienet, sive alteri alienanti consentiat; Militat namque eadem ratio, quod quis

legat. 70, n. 31, lib. 3, Fulgin. de emphyt. tit. de contract. emphyt. qu. 21, n. 18, Hodier. controv. 22, num. 8, & 48, Rot. decif. 119, n. 25, & seq. part. 7, recent. Sperell. decif. 155, n. 58, & seq. Bim. conf. 145, num. 41, Bottillier. de success. ab intestat. Theoret. 98, num. 10, Thomas. de tut. & curat. tit. 19, n. 3360, fol. 811, & comprobant Author hic num. 16.

Rem nulliter absque solemnitatibus alienatam major non solum + vindicat, verum etiam fructus interim ab empte perceptos, seu qui percipi potuerunt, consequi insuper debet, ut post alios subnequit Author hic num. 6, Bardellon. conf. 58, n. 23, & conf. 59, à n. 2, ubi quod fructus debentur à die initii contractus + non factæ declarationis nullitatis, Cyriac. controv. 219, n. 38, Thomas. de tutor. & curat. tit. 18, n. 11, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 91, n. 28, Rot. decif. 3, n. 33, part. 7, recent. Sperell. decif. 154, n. 69, Olaf. decif. 160, n. 2, & per totam, Bottillier. de success. ab intestat. Theoret. 98, num. 9.

Contrarium tamen, quod nimurum fructus ab empte interim percepti antè declaratam nullitatem contractus non restituantur minori, qui cum eo sine solemnitatibus contraxit ex eo, quia interim contractus implicitum habuerit statum validitatis admittunt, Rot. apud Cenc. de cens. decif. 29, n. 4, & 5, Gonzal. ad regul. 8, Cancellar. gloss. 56, n. 98, Sperell. decif. 155, n. 67.

Non negamus tamen, quin adsit casus, in quibus etiam cum minore bona fide sine solemnitatibus contrahatur, nec propter ea à contrahente cum ipso fructus restituuntur, nisi à die litis contestata, & plures recensent Author hic num. 6, vers. Item ex eo, & vers. Vera itaque. Bec. conf. 95, sub num. 15, vers. Secundo suffragatur. Gam. decif. 311, sub n. 1, vers. Quod tamen procedit. Sperell. dicta decif. 154, sub numer. 76, vers. Ubi id limitat. Ofasc. decif. 160, num. 9, & seq. ubi tamen refert, quod Senatus contrarium decreverit, nimurum quod bona fides nequeat concurrere in contrahente cum minore. Ideoque proprietatem à minore acquisitam cum fructibus restituere obstringitur, Gratian. decif. 234, numer. 27, & seq. ubi quod stante bona fide emporis à minore non tenetur restituere fructus nisi extantes, vel quantum locupletio evaserit, Gabr. conf. 33, numer. 6, & seq. lib. 1, ubi in contractu minoris nullo, in quo tamen decretum judicis interveniat, Ruin. conf. 91, n. 6, lib. 5, ubi quod emens bona fide à falso labore lucretur fructus. Quos allegat, & sequitur Thomas. de tut. & curat. tit. 19, n. 246, fol. 283, ubi tamen vers. Si lex resistat, contrarium concludit, quod scilicet in alienatione rei minoris & Ecclesiæ, res omnino cum fructibus indistincte restitui debet, Franc. Baron. de effect. minor. atat. 3, n. 236, latè Rot. decif. 212, ex n. 13, p. 7, recent. ubi quod alienationi rerum minoris non affusat jus, non autem resistat, & ideo contrahens cum minore nulliter cum falso labore, fructus ante item contestatam & declaratam nullitatem lucretur, ex quo juris & facti errore ducitus cum minore nulliter contraxerit & prius decif. 320, sub n. 4, p. 2, recent. & coram Buratt. decif. 714, num. 6, 7, & 8.

Bona minoris immobilia absque causa, solemnitatibus, & deereto judicis, quemadmodum diximus alienari nequeunt, alias alienatio irrita censetur, cum declaratione quod istud procedat sive ipse minor alienet, sive alteri alienanti consentiat; Militat namque eadem ratio, quod quis

Observationum de Alimentis Cap. LXIII.

113

quis alienare non possit, aut alienanti consentire, siquidem qui + non potest aliquid facere, neque alteri facienti consentire poterit, ut optimè in proposito ratiocinatur Author hic n. 8, & exornat Simoncell. de decret. lib. 2, tit. 6, numer. 141, & seq.

Si minor curatorem, aut pupillus tutorem respectivè habeant, + tunc præter judicis decretum causam, & alias solemnitates auctoritas quoque ipsius tutoris, sive curatoris intervenire debet, alias contractus ipso jure adhuc nullus redditur, ex cumulatis per Authorem hic num. 9, Rot. decif. 11, n. 4, & 5, & decif. 72, n. 2, & 4, ubi quod si pupillus tutorem non habeat cum auctoritate curatoris à judge deputandi validè contrahat, & decif. 328, num. 9, ubi quod nec sine tutore, aut curatore pupillus haereditatem acquirat, part. 5, & decif. 81, n. 21, part. 6, recent. & coram Buratt. decif. 467, num. 3, Cyriac. controv. 252, num. 20, Franc. Baron. de effect. minor. atat. 1, num. 16, & seq. & num. 39, & seq. & effect. 3, sub numer. 42, vers. Requisita vero, Thomas. de tut. & curat. tit. 19, n. 178, & 181, ubi quod neque per judicem tutoris auctoritas suppleri valeat, Spad. conf. 173, n. 64, 65, & 75, lib. 3, ubi quod pupillus sine tutore, & adultus sine curatore haereditatem adire nequeant, Joan. Franc. Andr. controv. 133, n. 14, & 15, Spad. conf. 38, n. 10, lib. 3, Cyriac. controv. 104, n. 11, & controv. 188, n. 3, & controv. 321, num. 84, cum adductis per Thomas. de tut. & curat. tit. 19, n. 174, Rot. in Perusina census 27, Junii 1653, §. præterea, vers. Aut fuit datus estimatus Zarate, idem quoque comprobant Author hic n. 10, subdens n. 11, quod si minor cum iuramento immobilia alienet, + contractus sustineatur, Thomas. post infinitos de tut. & curat. tit. 19, num. 266, fol. 293, Joan. Franc. Andr. controv. 3, n. 7, & controv. 202, ex p. 1, ac per totam latissimè Franc. Baron. de effect. minor. atat. à n. 323, usque ad 359, & seq. ubi limitat, quando statutum dispensaret quod iuramentum in contractu minoris adhibitum haberetur pro dolo, & metu extortum, Hodier. ad Surd. decif. 278, num. 35.

Habilitatione per minorem, seu venia atatis impetrata adhuc causa alienandi, + & decretum judicis in alienatione requiruntur ex mente hic per Authorem adductorum n. 12, & 13, Bardellon. conf. 62, n. 4, & seq. ubi quod Principis scriptum, & dispensatio super atate tantum valeat quantum judicis decretum solemniter interpositum, Cyriac. controv. 200, n. 24, & 25, Manent. decif. 63, num. 35, & seq. Contrarium tamen, quod scilicet ultra dispensationem seu atatis veniam decretum judicis adhuc adhiberi debet, animadvertunt Chartar. decif. 64, n. 2, & aliij apud Thomas. de tut. & curat. tit. 19, n. 3527, fol. 861. Sed prior opinio magis arridet, ita tamen, quod saltem iudex de veritate cause inquirat, quemadmodum explicitant Rot. decif. 84, n. 4, & seq. part. 2, divers. Rub. practic. resolut. 4, ex n. 321, Franc. Baron. de effect. minor. atat. 3, n. 178, & n. 285, usque ad 300.

Melius ad Castillum de Alimentis.

Ubi vero minor adhibitis solemnitatibus validè contraxerit si in ipso contractu læsio + remanserit, ad reparandum gravamen restitutio beneficium implorat, quia minori læsio aduersus alienationem solemniter factam restitutio in integrum conceditur, ad tradita per Authorem hic num. 14, Capyc. Latr. consult. 45, n. 16, & seq. ubi quod sufficiat læsio in texta parte, Carren. resolut. 65, num. 18, Martin. Andr. decif. 58, num. 6, Post. de subbast. inspect. 57, n. 40, Joan. Franc. Andr. controv. 201, n. 9, & 10, ubi quod aliquis læsio requiratur, & suffici in sexta parte, cum adductis per Joan. Ant. ab Eccles. observ. 135, n. 13, lib. 1, latè post alios Thomas. de tut. & curat. tit. 19, n. 202, fol. 275.

Necessitas adhibendi solemnitates, causam & decretum judicis cum auctoritate tutoris, vel curatoris in contractibus minorum + adeò præcisa reputatur, ut etiam in contractu minoris evidenter utili omnino adhiberi debeant, ut latissime prosecutur Author hic n. 15, eandem conclusionem pluribus exornat Hodier. ad Surd. decif. 278, num. 24, & seq. ubi de alienatione rei steriles, Joan. Franc. Andr. controv. 136, sub n. 10, vers. Ita ut sola utilitas. Bardellon. conf. 58, n. 20, 24, & per totum, Thomas. de tut. & curat. tit. 19, sub num. 264, vers. Ubi nec etiam. Cyriac. controv. 182, num. 56, & seq. & controv. 308, num. 42, & 43, Rot. decif. 341, num. 19, part. 9, tom. 2, recent.

Vero predicta opinio minimè subsistit, quando evidenter liquet de utilitate minoris ex contractu sine solemnitatibus + gesto resultante; solemnitates namq[ue] ad inventas fuerunt, ne minori sine illis contrahendo eorum conditio nem deteriore facerent, non autem ut notabiliter meliorem efficerent: quo sanè casu minor sine solemnitatibus valide contrahit, Gratian. discept. 27, num. 6, Trentacinq. var. resolut. 8, num. 4, tit. de minor. lib. 2, Mart. Ventur. conf. 4, num. 76, Sperell. decif. 154, num. 15, & 16, Fenzon. ad statut. urb. vot. D. Cap. Jub. n. 29, vers. Et quatenus admittetur, fol. 340, Thomas. de tut. & curat. tit. 19, sub num. 3393, limit. 2, fol. 814, Mafrill. decif. 13, n. 9, & 10, Seraph. decif. 1242, sub num. 3, Rot. apud Cenc. de cens. decif. 19, num. 2, & seq. & decif. 27, n. 8, & decif. 160, n. 8, part. 8, recent. & coram Eminent. Ottob. dicta decif. 110, num. 11, Ludovis. decif. 31, num. 9, & apud Pic. ad statut. urbis decif. 11, n. 1, & per totum: & Romana Salviani 12, Iunii 1651, §. quæ Jane solemnitates, & per totum coram Verospio, post tract. decif. 59, ubi ex professo contraria opinionem confutat.

Pecuniae regulariter de illis rebus reputantur, + quæ servando servari non possunt, Thomas. de curat. tit. 9, sub num. 92, vers. Vesles, & pecunias. Fenzon. ad statut. urb. cap. 129, n. 15, Cyriac. controv. 34, & num. 15, & controv. 415, num. 26, & seq. Ofasc. decif. 135, num. 11, Gail. pract. observ. 11, num. 3, lib. 2, Lanfranc. Zacc. de Salar. quæst. 76, num. 35, Ciarlin. controv. 87, num. 12, Georg. Mund. conf. 26, num. 2, lib. 1, Altograd. conf. 70, sub num. 40, vers. Nam cum 49, & 50, & conf. 90, num. 4, lib. 1, Treutler. conf. 71, num. 23, & conf. 106, num. 7, Surd. decif. 287, n. 12, & 13, Gratian. disceptat. 756, n. 31, & seq. cum pluribus alis apud Franc. Baron. de effect. minor. atat. 3, n. 108, ubi proptereacludunt quod in alienatione ipsius pecuniae decretum non requiratur; ad effectum tamen ut tutor, vel curator pecunia minoris utiliter utatur,

K 3 tur,